

Ekslibrisi velikanov poljske književnosti

Na zadnji pano smo umestili reprodukcije ekslibrisov, ki so bili v prvo namenjeni za razstavo v sklopu letošnjega Lirikonfesta. Hoteli smo predstaviti ekslibrise, katerih lastniki so pisatelji, pesniki ali institucije, ki nosijo ime kakega od književnih ustvarjalcev. Bilo bi jih škoda zapreti v predal, zato rej izkoriščamo tole priložnost, da jih dodamo razstavi, čeprav s svojo tematiko ne sodijo vanjo.

Nekatera imena bomo prepoznali: Adama Mickiewicz in Henryk Sienkiewicz: njima sta posvečena ekslibrisa institucij, ki nosijo njuni imeni; sledijo jim ekslibrisi poljskih nobelovcev: Czesława Miłosza in Wisławe Szymborske, potem papeža Janeza Pavla II, za katerega mnogi ne vedo, da je bil tudi cenjen pesnik in dramatik. Zaključujemo pa z imeni in priimki avtorjev, ki so na Slovenskem znani bolj med ljubitelji knjig in poljske literature.

(Z ekslibrisa Czesława Miłosza)

*Zapytałeś mnie,
jaka korzyść z Ewangelii czytanej po grecku.
Odpowiem, że przystoi, abyśmy prowadzili
palcem wzdłuż liter trwalszych niż kute w kamieniu.*

*Vprašuješ me,
kakšna je korist, brati Evangelij v grščini.
Povem ti, spodobi se iti s prsti
vzdolž črk, trdnejših kot bi bile izklesane v skalo.*

(Dušan M. Pirc)

Vse človekove stvaritve govorijo o času, posameznikih, njegovih željah, hotenjih in strahovih, govorijo tudi o avtorju in njegovem duhovnem svetu in ekslibrisi so s svojo majhno velikostjo resnični diamanti človekove ustvarjalnosti.

Za popotnico tej razstavi sem izbral pesem Wisławe Szymborske, namenjeno vsem nam in vsakemu od nas posebej. Naj nas njeni verzi spremljajo, ko bomo odhajali s te razstave.

Dlan

*Sedemindvajset kosti,
petintrideset mišic,
približno dva tisoč živčnih celic
v vsaki blazinici naših petih prstov.
Čisto dovolj,
da napišeš »Mein Kampf«
ali »Medvedka Puja«.*

(Wisława Szymborska: Dovolj je – 2011; prevod: Dušan M. Pirc)